

Byggearbejde, den havde begyndt paa under tidligere Forhold, ikke var blevet færdigt. Jeg skal i den Henseende som sagt støtte de ærede Herrer ved med Formandens Tilladelse af Betænkningen at oplæse et Par ganske faa Ord af mig selv, hvoraf man kan se dette, hvad der for Øvrigt fremgaar af Sagens hele Stilling; der staar nemlig Spalte 889: „Herved vilde den endelige Afgjørelse af Sagen blive forbeholdt den ordentlige Rigsdag 1874, der skal behandle Finantsloven for 1875—76. I denne Mellemtid antog han — Forslagsstilleren — Bygningsforholdene ved Theatret at være endelig ordnede. Jeg tillader mig at anføre dette, idet jeg i det Hele taget med Hensyn til denne Sag vover at henstille baade til den ene og den anden Side, der har med den at gjøre, at det vistnok er det gunstigste for Sagens Løsning, at man møder hinanden fuldstændig aabent og paa Tro og Love. Jeg har en Gang i Rigsdagen siden den Tid haft Keilighed til bitterlig at beklage mig over den Maade, hvorpaa Regjeringen fra sin Side er optraadt med Hensyn til en Lov, som jeg havde den væsentligste Andel i. Der var sagt — om ikke udtrykkelig, saa stod det dog i Loven som et tydeligt Fingerring — hvad man krævede, fordi man havde gjort det aldeles Usædvanlige, nemlig paa en Finantslov at slaa Noget fast for 5 Aar og saaledes at binde de 5 følgende Rigsdage. For at opnaa dette havde man krævet visse Indrømmelser fra Regjeringens Side; men de ere ikke alle blevne ærlig opfyldte; dette siger jeg for en anden Gangs Skyld, naar Regjeringen skalde komme i det Tilfælde at maatte modtage en Haandskræfning af den Art fra Medlemmers Side her i Thinget.

Formanden: Naar det ærede Medlem siger, at de Fordringer, som han omtalte, ikke ere blevne „ærligt“ opfyldte, da tænker jeg mig, at han derved kun mener, at de ikke ere blevne fuldstændig opfyldte saaledes, som de efter hans Mening burde være det.

Table: Den ærede Formands Forklaring deraf kan jeg nok søle mig tilfreds med. — Idet jeg nu altsaa mener, at der aldeles ikke kan være Tale om fra Theatrets Side at fordre en ny Overgangstilstand, haaber jeg tillige, at man imødekommer hinanden med den størst mulige Aabenhed fra alle Sider, og at der da heller ikke skal mangle paa Imødekommenhed paa Punkter, hvor der maa vises Imødekommenhed. Jeg skal saaledes nævne Noget, med Hensyn til hvilket dette er aldeles utvilsomt, nemlig det, som man ikke kunde vide i 1869—70, at der er sket en Forholdelse i Prisen paa Alt, ogsaa paa Arbejde i den mellemliggende Tid. Tillige vil jeg ogsaa godt indrømme, at, naar noget Nyt skal begynde, saa maa man indsamle Erfaringer; men naar disse Erfaringer blive behandlede i en god Tro fra

begge Sider, saa vil det heller ikke være vanskeligt at komme over den økonomiske Side af Tingen, thi dette Dieblit er vist ikke i nogen Maade egnet til, at der fra Rigsdagens Side skalde gribes ind paa nogen afgjørende Maade overfor det kommende Finantsaar, idet man vel vil indrømme, at det kommende Finantsaar maa kunne vise, hvorledes Sagen vil stille sig. Men jeg vil dog bemærke, at Loven jo gik ud fra, at denne Sag skalde være i fuldstændig Gang den 1ste September d. A., og dette er blandt de Ting, som ikke er sket, men som efter min Mening godt kunde være sket, naar man havde grebet Tingen an paa rette Maade. Jeg for mit Vedkommende har endnu noget Andet at maatte minde det ærede Thing om, og det er, at det ikke var Forudsætningen, at fra dette Aar skalde Statstilskuddet aldeles falde bort. Jeg i det Mindste kunde med det Indblik i Tingene, som jeg har, forudsæ, at dette ikke vilde ske strax, men jeg kunde se, at der vilde komme en Medsættelse, og den er da ogsaa kommen. Men derimod kan jeg tilspøe for alle de Medlemmers Vedkommende, som den Gang arbejdede med og til Dels imod Sagen, at der er anvist en Bei, hvorpaa der kan sikres Staten en Indtægt fra en anden og rigtigere Side til at opnaa et Diemed, der ikke i saa høi Grad som et Statsdiemed kommer alle Beboere i Landet til Gode. Dog dette skal jeg ikke udtale mig videre om, De Herrer kjende alle min Tanke i den Retning, jeg er rede til ved det mindste Omk at slaa ind paa denne Bei, at stille det Forslag, som jeg den Gang stillede, og som vil være aldeles tilstrækkelig til at dække det Tilskud, som der nu er Tale om (Berg: Er det Klavererne?). Ja, da jeg første Gang kom med denne Tanke, lod der den bekendte homeriske Latter; men siden den Tid er denne Tanke kommen frem i mange andre Representationer rundt omkring, men maasse er den ikke kommen frem i saa simpel og ligefrem Forbindelse med dette Diemed, hvormed den hænger paa det Nøieste sammen. Jeg tror, at Vedkommende uden mindste Knurren ville give Staten dette Tilskud, og jeg tror, at alle Benner af selve dette Statsdiemed vilde være glade ved, naar man slog ind paa denne Bei, og at der da ikke kunde fremføres derimod de virkelig grundede Anker overfor andre Statsdiemed, som ere mindre heldig aflagte, naar Indtægten saaledes kom ind fra en anden Side. Det er denne Udtalelse, som jeg tror at skylde de ærede Medlemmer, der have bragt dette Spørgsmaal paa Bane; det er fuldstændig rigtigt, at det netop er dette Finantsaar, som skalde indeholde den store Afregning med Hensyn til Alt, hvad der vedkommer den økonomiske Side. Der var ikke tilsigtet, at der skalde komme nogen ny Overgangstid; men jeg haaber, at det nu skal lykkes ved gjensidig, fuldstændig Aabenhed og paa Tro og Love at komme ud over denne Vanskelig-